

ΕΤΟΣ 57ον

1 Μαρτίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 9 (2909)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΦΥΠΝΙΣΗ

Ένα από τα άρνητικά συμπτώματα της αμαρτίας είναι η ραθυμία και η αμέλεια. Παραλύει, αδυνατίζει κάθε προσπάθεια για την πνευματική μας καλλιέργεια. Ο χρόνος περνά και οι ευκαιρίες για πνευματική πρόοδο χάνονται. Γι' αυτό και ο απόστολος Παύλος μας λέει: «ἤλθε ἡ ὥρα νά ξυπνήσουμε ἀπό τόν ὕπνο» (Ρωμ. 13,11). Γιατί δέν περισεύει χρόνος ὥστε νά ἀμελήσουμε τή σωτηρία μας.

Πνευματικό ξεκαθάρισμα

Ἄν ἡ παρούσα ζωή εἶναι σάν μιά νύχτα πού θά περάσει καί θά τή διαδεχθεῖ ἡ ἡμέρα, δηλ. ἡ αἰώνια ζωή, τότε εἶναι φρόνιμο νά φροντίσουμε νά βγάλουμε ἀπό πάνω μας τούς λογισμούς καί τά ἔργα πού ἔγιναν μέσα στό σκοτάδι. Γιατί εἶναι πονηρά καί δέν ἀντέχουν στό φῶς τῆς ἡμέρας πού ἔρχεται.

Καί στή θέση τους νά ξεκινήσουμε τά ἔργα τῆς ἀρετῆς πού μάς θωρακίζουν μέ πνευματική σιγουριά, ἀντέχουν στό φῶς τῆς ἡμέρας καί μάς γεμίζουν ἐλπίδα αἰωνιότητας. Αὐτό μάς λέει σήμερα ὁ Ἀπόστολος: «Ἵπετάξουμε ἀπό πάνω μας τά ἔργα τοῦ σκοτός καί ἄς φορέσουμε τά ὄπλα τοῦ φωτός» (Ρωμ. 13,12).

Φαγοπότια καί μεθύσια πού καταργοῦν κάθε μέτρο εὐπρέπειας ὀδηγοῦν ἀναπόφευκτα σέ ἀσύδοτη καί ἀκόλληστη ζωή, γιατί αὐτά εἶναι συνδεδεμένα μεταξύ τους, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος. Καί ὁ Μέγας Βασίλειος λέει ὅτι «ἡ (ἀχαλίωτη) μέθη καί τά (ἄμετρα) φαγοπότια γκρεμίζουν τούς ἀνθρώπους στά σαρκικά πάθη καί διώχνουν ἀπό τό νοῦ τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Ὁ νοῦς δηλαδή σκοτιζεται καί, χωρίς τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ, αἰχμαλωτίζεται μέσα στά ἀμαρτωλά πάθη.

Ἄλλὰ καί οἱ ἐπιθυμίες τῆς καρδιάς αἰχμαλωτίζονται κι αὐτές καί ἐξωθοῦν σέ φιλονικίες, σέ παράλογες ζήλιες καί φθόνους πού ὀδηγοῦν στήν κακία καί τό μίσος. Ἦξι μόνο τό φῶς τοῦ Χριστοῦ διώχνουν ἀπό τό νοῦ ἀλλὰ «καί τή φυσική διάκριση τοῦ λογικοῦ, ὥστε ὁ ἄνθρωπος σάν ἄλογο ζῶο νά ὀρμᾷ στά ἀχαλίωτα πάθη» (ἅγιος Νικόδημος).

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. γ' 11 – ιδ' 4)

Ἡ ἡμέρα τῆς σωτηρίας

Ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περιπατήσωμεν, μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ, ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίᾱς. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεῦει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθίοντα μὴ ἐξουθενεῖτω, καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθίοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει· σταθῆσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

Χρῆστοθήθεια καὶ διάκριση

Ὅταν ἀπαηλλαγούμε ἀπὸ τὴν ἀσύνητη χρήση, τὴν κατάχρηση τῶν ποτῶν καὶ τῆς φυσικῆς τροφῆς πού γίνονται αἰτία ἐμπαθῶν καταστάσεων καὶ ἠθικῶν πτώσεων, τότε ἀρχίζουμε νὰ καλλιιεργοῦμε μέσα μας τὴ χριστιανικὴ εὐπρέπεια καὶ ἀντὶ τῆς ἡδονῆς τῶν ἄμετρων παθῶν γεμίζουμε ἀπὸ πνευματικὴ ἀγαθότητα πού προέρχεται ἀπὸ τίς εὐχές, τοὺς ὕμνους, τὴν εὐχαριστία πρὸς τὸν Θεὸ γιὰ ὅ,τι μᾶς παρέχει, εἴτε ὑλικό, εἴτε πνευματικὸ ἀγαθό.

Ὅ,τι κάνει ὁ εὐσυνειδητὸς καὶ ἐπιμελής χριστιανὸς τὸ διακρίνει ἢ σύνεση, τὸ μέτρο καὶ τὸ συνδέει πάντα μὲ προσευχὴ καὶ εὐχή: καὶ τὸ ποτό καὶ τὸ φαγητό καὶ τὴν εὐπρεπή καὶ σύμμετρη διασκέδαση καὶ τὴ σχέση του μὲ τοὺς ἄλλους. Ἡ συμπεριφορὰ του ἀκόμη καὶ στὴν ψυχαγωγία, στὴ χαλάρωση, μυρίζει Χριστό γιὰτί ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα του ἔχει ντυθεῖ τὴ χάριν Του.

Αὐτὸ μᾶς ὑπενθυμίζει καὶ ὁ Ἀπόστολος: «Ντυθεῖτε τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό καὶ μὴν ἀφήσετε τὸν ἁμαρτωλὸ ἑαυτοῦ σας νὰ σᾶς παρασύρει στὴν ἱκανοποίηση τῶν ἐπιθυμιῶν σας» (Ρωμ. 13, 14). Μόνον ὁ Χριστὸς μπορεῖ νὰ ντύσει τὴν ψυχὴ μας καὶ τὸ σῶμα μας μὲ τὴ χάριν του, τονίζει ὁ ἅγιος Μακάριος. Ἀλλῆ καὶ στὴν Ἀποκάλυψη ὁ Χριστὸς συμβουλεῖ: «Νὰ ἀγοράσεις ἀπὸ μένα λευκὰ ροῦχα γιὰ νὰ σκεπαστεῖς καὶ νὰ μὴ γίνῃ φανερὴ ἡ ντροπὴ ἀπ' τὴ γύμνια σου» (Ἀποκ. 3, 18).

Νὰ φωτισθοῦμε ἀπὸ τὴ χάριν τοῦ Χριστοῦ ὥστε τὰ λόγια καὶ οἱ πράξεις μας νὰ ἀντανακλῶν τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου. Τότε θὰ ἀποκτήσουμε καὶ τὴν πνευματικὴ διάκριση ὅχι μόνον νὰ σκεπάσουμε μὲ ἔργα πίστεως τὴ δικὴ μας γύμνια, ἀλλῆ καὶ νὰ ἀντιληφθῶμασθε καὶ τὴν ἀδυναμία τοῦ πλησίον μας.

Νὰ μὴ σκανδαλιζώμασθε ἀπὸ τὴν ἀτέλεια τῆς πίστεώς του, ἀλλῆ νὰ τοῦ συμπαρasteκώμασθε καὶ νὰ μὴν τὸν κατακρίνουμε. Νὰ ἔχουμε πάντα στό μυαλό

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, τώρα εἶναι πλησιέστερα σ' ἐμᾶς ἡ σωτηρία παρά τότε πού ἐπιστέψαμε. Ἡ νύχτα ἐπροχώρησε· ἡ ἡμέρα ἐπλησίασε. Ἄς πετάξουμε λοιπόν τὰ ἔργα τοῦ σκότους καί ἄς ὀπλισθοῦμε μέ τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ἄς εἶναι ἡ συμπεριφορά μας σεμνή, ὅπως ὅταν εἶναι ἡμέρα, ὄχι συμπόσια καί μεθύσια, ὄχι ἀκολασίες καί ἀσέλγειες, ὄχι ἔριδες καί ζηλοτυπίες, ἀλλ' ἐνδυσθῆτε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μή φροντίζετε διά τήν σάρκα διά νά ἰκανοποιήσετε τās ἐπιθυμίας της. Ἐκεῖνον πού εἶναι ἀσθενής κατά τήν πίστιν, νά τόν δέξεσθε, ἀλλ' ὄχι διά συζητήσεις γνωμῶν. Ὁ ἕνας πιστεύει ὅτι ἐπιτρέπεται νά φάγη ἀπό ὅλα, ἀλλ' ὁ ἀσθενής τρώγει λάχανα. Ἐκεῖνος πού τρώγει, ἄς μή περιφρονῆ ἐκεῖνον πού δέν τρώγει, καί ἐκεῖνος πού δέν τρώγει, ἄς μή κρίνῃ ἐκεῖνον πού τρώγει, διότι ὁ Θεός τόν ἔχει δεχθῆ. Ποίος εἶσαι σὺ πού κρίνεις ξένον ὑπηρετήν; Τό ἄνθά σταθῆ ἢ πέσῃ ἀφορᾷ τόν δικόν του κύριον, θά σταθῆ ὁμως, διότι ὁ Θεός ἔχει τήν δύναμιν νά τόν κἀνῆ νά σταθῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μας ὅτι: «μόνο ὁ Κύριός Του μπορεῖ νά κρίνει ἄν στέκεται ἢ ὄχι στήν πίστη του» (Ρωμ. 14,4). Καί εἶναι δυνατός ὁ Θεός νά στηρίξει καί τόν ἀδύναμο.

Ἀγαπητοί ἀδελφοί, πόσο ὁμορφη, πόσο ἀνθρώπινη, πόσο χριστιανική, πόσο φωτεινή, πόσο ἀληθινή θά εἶναι ἡ κοινωνία μας ὅταν γίνουμε ὁ ἕνας στήριγμα στόν ἄλλο, ὁ πρῶτος βοήθεια στόν τελευταῖο, «ἔσχατο», γιά νά γίνει καί «ὁ ἔσχατος» πρῶτος ὥστε νά φανεῖ τό μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, πού πῆγε πολὺ πίσω (στίς ἀδυναμίες μας) γιά νά μᾶς φέρει ὅλους μπροστά. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝΟΥ, Ὁμοι. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Θέματα βιβλικῆς θεολογίας καί ποιμαντικῆς διακονίας

Ἐκδόθηκε καί κυκλοφορεῖ ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἡ μελέτη τοῦ γνωστοῦ καθηγ. Γ. Πατρώνου, ὁ ὁποῖος προβαίνει μέ ἐπιτυχῆ τρόπο στή σύνθεση τῶν δύο αὐτῶν μεγεθῶν, τῆς θεολογίας μέ τήν κοινωνία.

1 Μαρτίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ

«Ἀνάμνησις τῆς ἀπό τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Εὐδοκίας ὀσιομάρτυρος, Μαρκέλλου καί Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιγ' 11-18' 4 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. σι' 14-21.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Μαρτίου, Α' Νησιεῶν (τῆς Ὁρθοδοξίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α' 44-52.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΞΗ

Ἐπιλογή δοκιμίων ὀρθοδόξου στοχασμοῦ

Ἄομοτ. Καθηγ. Παν/μίου Ἀθηνῶν Π. Β. Πάσχου

Γ΄ ἔκδ. βελτιωμένη, σχῆμα 14x21, σελ. 294

Ἐξαντλημένο ἀπό χρόνια ἐκδόθηκε αὐτές τίς μέρες σέ Γ΄ ἔκδοση (ἐπινηξημένη καί βελτιωμένη μέ βυζαντινή εἰκονογράφηση Κόντογλου καί Φεργαδιώτη), τό ἀνωτέρω βιβλίο. Χωρίζεται σέ δύο μέρη καί ἓνα Ἐπίμετρο: τό Α΄ περιέχει δοκίμια μέ τομές στ΄ ἀγωνιώδη προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας, καί τό Β΄ προσεγγίσεις σέ κατασκευτικά κείμενα καί θέματα τῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας. Στό Ἐπίμετρο περιέχονται πέντε κείμενα πού μιλοῦν γιά σημαντικά πρόσωπα καί θέματα τῆς σύγχρονης πνευματικῆς ζωῆς. Τά δοκίμια, μέ νεανικό σφρίγος, ρωμαλέα γλώσσα καί μέ τό λογοτεχνικό ὕφος τοῦ γνωστοῦ συγγραφέα, γοητεύουν καί ὠφελοῦν πνευματικά τόν ἀναγνώστη ἰδίως τῆ νεότητα, στήν ὁποία καί ἀφιερώνεται.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή
«**Μοναστηριακές διαδρομές**». Περιηγήσεις, ἐπισκέψεις, προσκυνήματα σέ μικρά καί μεγάλα, λιγότερο ἢ περισσότερα γνωστά Μοναστήρια τῆς Ὄρθοδοξίας, μέ τήν Ἀρχαιολόγο Λίτσα Χατζηφώτη. Κάθε Δευτέρα στίς 16:30.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπό τοῦς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτοροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm